

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 17Csp/115/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2218203507
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Péter Nagy
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2020:2218203507.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda sudcom JUDr. Péter Nagy v sporovej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, právne zast.: JUDr. Pavol Pospécha, advokát so sídlom Lichnerova 23, Senec, proti žalovanému: L. G. (A. C.), D.. XX.XX.XXXX, N. A. X. XXX/X, P., o zaplatenie istiny 1.212,96 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 0,04 % denne zo sumy 1.212,96 € od 06.04.2016 do zaplatenia tak, že táto zmluvná pokuta a v žalobe uplatnený úrok z omeškania spolu neprevýšia sumu 1.500 €, z a s t a v u j e .

II. Súd zmenu žaloby z 02.03.2020 n e p r i p ú ť a .

III. Súd žalobu vo zvyšnej časti z a m i e t a .

IV. Žalovanému sa ohľadom zvyšnej časti žaloby nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou dňa 01.08.2018 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.212,96 eur, ako aj zmluvnej pokuty 0,04 % denne a úroku z omeškania 0,40 % ročne z tejto sumy od 06.04.2016 do zaplatenia tak, že výška zmluvnej pokuty a úroku z omeškania spolu neprevýšia zákonom maximálne dovolenú hranicu (1.500,- eur), a po dosiahnutí tejto hranice len úroku z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 1.212,96 eur do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Svoj nárok odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril dňa 19.03.2015 zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver 1.500,- eur, ktorý mal splatiť spolu s úrokom v 36 mesačných splátkach po 53,08 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný sa dostal do omeškania, žalobca vyhlásil okamžitú splatnosť úveru. Žalovaný však svoj dlh neuhradil.

2. Súd žalobe sčasti vyhovel čiastočným platobným rozkazom č.k. 17Csp/115/2018-106 z 12.07.2019, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 652,08 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,40 % ročne z tejto sumy od 06.04.2016 do zaplatenia. Tento platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňom 13.11.2019, preto súd ďalej vo veci konal a rozhodoval už len ohľadom zvyšku nároku presahujúceho nárok priznaný čiastočným platobným rozkazom (porovnaj výrok platobného rozkazu so špecifikáciou v žalobe uplatneného nároku podľa odseku 1 odôvodnenia tohto rozsudku). Žalobu s prílohami, procesné poučenia podľa C.s.p., ako aj čiastočný platobný rozkaz súd doručil žalovanému do vlastných rúk. Žalovaný nepodal proti vydanému platobnému rozkazu odpor.

3. Súd vo veci nariadil a vykonal pojednávanie v neprítomnosti žalobcu, ospravedlneného z dôvodu časovej zaneprázdnenosti a nenavyšovania trov konania, ktorý zároveň nepožiadal o odročenie

pojednávania a súhlasil s rozhodnutím vo veci bez jeho účasti, resp. účasti jeho právneho zástupcu. Súd vyzval na pojednávaní žalovaného, aby sa vyjadril k zvyšnej časti žaloby s prílohami, žalovaný však toto svoje procesné právo nevyužil. Na pojednávaní súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a podstatným obsahom spisu (najmä žaloba č. I. 1-31, doplnenie žaloby č. I. 54-67 a 75-94, prílohy žaloby: zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu z 19.03.2015, oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, VOP žalobcu, doklad o čerpaní úveru a prehľad o platbách žalovaného, oznámenie o zosplatnení s doručenkou, pokus o zmier, vyjadrenia žalobcu z 02.08.2019 a 02.03.2020 č. I. 115-120, 142-151) a na základe vykonaného dokazovania zistil tento skutkový a právny stav veci: žalobca je spoločnosť, ktorej predmetom podnikania je okrem iného poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Žalovaný nekonal v predmetnej sporovej veci v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Žalobca a žalovaný dňa 19.03.2015 uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorou bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 1.350,- eur za podmienok uvedených v žalobe a v zmluve, resp. v oznámení o schválení úveru dlžníkovi (obsahové náležitosti). Z dôvodu omeškania s úhradou splátok úveru č. 9, 10 a 11 žalobca listom zo dňa 15.03.2016 vyhlásil v zmysle zmluvy mimoriadnu splatnosť úveru. Žalovaný zaplatil pri predmetnom úvere celkovo 697,92 eur.

Podľa ust. § 290 C.s.p. spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

4. Predmetnú zmluvu o úvere žalovaný uzavrel ako spotrebiteľ, preto na daný právny vzťah sa vzťahujú aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a ďalej ust. § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“). V zmysle ust. § 9 ods. 1, 2 a § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) je potrebné preskúmať, či v listinách tvoriacich zmluvu, sú obsiahnuté všetky zákonom určené náležitosti.

Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať náležitosti uvedené v tomto ustanovení pod písm. a) až y).

Podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa ust. § 52 ods. 1 OZ (v znení platnom od 01.01.2008) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ust. § 369 ods. 1 Obch. zák. ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa ust. 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania (s prihliadnutím na skutočnosť, že sa jedná o právny vzťah, ktorý vznikol po 01.02.2013), výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

5. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca sa domáhal svojich nárokov z titulu zmluvy o úvere podľa ust. § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, ktorou boli žalovanému poskytnuté peňažné prostriedky a tento sa zaviazal vrátiť ich v dohodnutých mesačných anuitných splátkach spolu s príslušným úrokom. Pretože žalobca ako veriteľ poskytoval spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalovaný ho neprijímal na takéto účely, spĺňajú tieto osoby definíciu veriteľa a spotrebiteľa v zmysle § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, zmluva z 19.03.2015 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) cit. zákona a úver ňou poskytnutý je spotrebiteľským úverom.

6. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že predložená zmluva ako celok bola uzatvorená platne, má písomnú formu a všetky jej náležitosti sú na listinách, ktoré tvoria súčasť zmluvy. Žalovaný nárok žalobcu nijako nespороval. Vykonaným dokazovaním však bolo preukázané, že v zmluve absentuje platná dohoda písomnou formou o výške RPMN (tak pri údají o predpokladanej RPMN za úver, ako aj pri predpokladanej RPMN po poskytnutí revolvingu), keďže táto bola iná v návrhu na uzatvorenie zmluvy zo strany žalovaného (bod 5 zmluvy - 27,03 %) a iná v akceptácii žalobcu (bod 6 zmluvy - 26,19 %). Je pritom právne bezvýznamné, že ide o zmenu pre spotrebiteľa výhodnejšiu, keďže rozhodujúci je záver o tom, či vznikla platná dohoda o RPMN. V súlade s ust. § 44 ods. 2 OZ prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny je odmietnutím návrhu a považuje sa za návrh nový. Tak aj v danom prípade v dôsledku tejto zmeny RPMN bolo potrebné vyjadrenie žalobcu k zmluve v tejto časti považovať za nový návrh, ktorý by žalovaný pre jeho platnosť musel písomne akceptovať, k čomu však nedošlo, čím nedošlo ani k dohode o predmetnom údají.

7. Vyhodnotením, že uvedeným spôsobom nedošlo ku vzniku dohody o RPMN dochádza k situácii, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere tak úplne absentuje platné dojednanie o akejkoľvek RPMN (§ 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z.). Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. však úver pre absenciu údají o RPMN, a teda aj predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Preskúmaním spisu pritom súd zároveň dospel aj k záveru o nesprávnom výpočte RPMN, keďže do celkových nákladov bola započítaná suma poskytnutého úveru 1.500,- eur, ktorá žalovanému nebola vyplatená v plnom rozsahu, ale iba časť sumy po započítaní poplatku za poskytnutie úveru vo výške 150,- eur v zmysle čl. 10 Zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere žalobcu. Súd sa pritom stotožňuje s názorom vysloveným v rozsudku Najvyššieho súdu SR z 29.05.2013, sp. zn. 6Sžo/39/2012, že spracovateľský poplatok nemožno považovať za istinu úveru, pretože svojou povahou tvorí náklady spotrebiteľského úveru. Vychádzajúc z logického výkladu definícií pojmov v § 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, možno za spotrebiteľský úver považovať dočasné poskytnutie finančných prostriedkov na zabezpečenie potrieb spotrebiteľa, ktoré majú spotrebiteľský charakter, teda v danej veci možno za spotrebiteľský úver považovať v zmysle platnej právnej úpravy len poskytnutie finančných prostriedkov, ktoré žalovaný žalobcovi skutočne poskytol, a to na účely spotreby (porov. obsah zmluvy o revolvingovom úvere). Poplatok za poskytnutie úveru nemôže byť sám o sebe „úverom“. Pre uvedenú skutočnosť považoval súd predmetný spotrebiteľský úver za úver bez poplatkov a bez úrokov aj v zmysle § 11 ods. 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. z dôvodu nesprávne uvedenej RPMN v neprospech spotrebiteľa.

8. Vzhľadom k uvedenému mal žalobca právo len na zaplatenie reálne vyplatené istiny úveru 1.350,- eur (1.500 eur - 150 eur), t.j. na vrátenie sumy reálne poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že žalovaný celkovo uhradil sumu 697,92 eur. Z uvedených dôvodov súd žalovaného právoplatným čiastočným platobným rozkazom č.k. 17Csp/115/2018-106 z 12.07.2019 zaviazal na úhradu nesplateného zvyšku reálne vyplatené istiny úveru v sume 652,08 eur (1.350 eur - 697,92 eur), a to spolu s úrokom z omeškania 0,40 % ročne z tejto sumy, ktorá výška úroku je v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády č. 87/1995 Z.z., a to od 06.04.2016 (podľa oznámenia o predčasnom zosplatení úveru zo dňa 15.03.2016 vykonanom v zmysle čl. 13 zmluvných dojednaní veriteľa účinných v čase uzavretia zmluvy) až do zaplatenia, keďže sa žalovaný s plnením svojho peňažného záväzku nepochybné dostal do omeškania. Súd tu pritom

vychádzal z toho, že nakoľko žalobca vzal svoju žalobu späť v časti zmluvnej pokuty, pričom žalobný návrh znel tak, že 0,04 % denná zmluvná pokuta a 0,4 % ročný úrok z omeškania spolu nesmeli prevýšiť zákonom maximálne dovolenú hranicu (1.500,- eur), tak za týchto okolností žalobcovi nebolo možné prisúdiť viac (§ 216 ods. 2 CSP), keďže bol znemožnený prípad, kedy by (hoci len teoreticky) mohli tieto nároky spolu prevýšiť sumu 1.500,- eur. Z uvedených dôvodov súd zároveň žalobu vo zvyšnej časti istiny s príslušným úrokom z omeškania zamietol týmto rozsudkom (súčasť výroku III).

9. Súd týmto rozsudkom súčasne zastavil konanie v časti uplatňovanej zmluvnej pokuty (výrok I) bez zisťovania súhlasu žalovaného v zmysle § 146 ods. 1 a 2, keďže žalobca svojím podaním z 02.03.2020 (t.j. ešte pred konaním meritorneho pojednávania vo veci) vzal späť svoju žalobu v tejto časti, a zároveň zamietol žalobu v časti o úhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky (súčasť výroku III). Súd totiž nepovažoval za dôvodný žalobcom uplatňovaný nárok na náhradu nákladov spočívajúcich v odmene za právnu službu poskytnutú v súvislosti so zaslaním pokusu o zmier pred začatím súdneho konania (83,99 €). Takéto náklady nie sú totiž účelné. Od úkonu v podobe písomného pokusu o zmier nijako nezávisí žalobcovo právo podať žalobu. Ani sa v dôsledku takéhoto úkonu jeho postavenie v konaní nijako nezmení a nezlepší sa ani jeho dôkazná situácia. Žalobca sám dokonca tvrdil, že tento úkon nasledoval po viacerých bezvýsledných písomných upomienkach, textových správach a telefonickom kontaktovaní žalovaného. Pokiaľ ani tieto predbežné úkony nevedli k tomu, aby žalovaný svoj dlh zaplatil, nemohol žalobca dôvodne očakávať, že sa to zmení, ak žalovanému zašle ďalšiu písomnú výzvu. Vzhľadom na všetky tieto úvahy preto súd žalobe v tejto časti nevyhovel. Žalobcovi bola pritom poskytnutá tak na pojednávaní, na ktorom sa z vlastnej vôle nezúčastnil, ako aj pred ním formou odpovede na výzvu súdu poskytnutá primeraná možnosť ako aj časový priestor, aby sa mohol v dostatočnom rozsahu vyjadriť k sporným skutkovým a právnym otázkam, k predbežnému právnemu posúdeniu veci súdom (aj) podľa vyššie uvedených zákonných ustanovení (oznámených mu vo výzvach súdu z 02.07.2019, 20.02.2020 a na pojednávaní), ako aj k celému predmetu konania.

10. Pokiaľ ide o zmenu - rozšírenie žaloby z 02.03.2020 v časti uplatňovaných úrokov z omeškania, ktoré žalobca žiadal priznať vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy (1.212,96 eur) od 06.04.2016 do zaplatenia, súd tu poukazuje na ust. § 294 C.s.p., ktoré výslovne vylučuje procesnú možnosť žalobcu, ktorý je dodávateľom zmeniť žalobu, t.j. aj rozšírením uplatňovaného nároku v zmysle § 140 ods. 1 C.s.p., voči žalovanému, ktorý je spotrebiteľom. Súd preto túto zmenu žaloby ako neprípustnú podľa účinnej právnej úpravy C.s.p. nepripustil (výrok II).

11. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1, 2 C.s.p., pričom dospel k záveru, že žalovaný by mal nárok na náhradu trov konania podľa jeho úspechu vo veci o zvyšku žaloby (do úspechu žalovaného je potrebné zahrnúť aj časť konania podľa výroku I tohto rozsudku zastavenú pre čiastočné späťvzatie žaloby uskutočnené bez udania dôvodu), avšak nakoľko žalovanému preukázateľne žiadne trovy v konaní nevznikli, súd mu z dôvodu hospodárnosti konania nárok na náhradu trov konania ohľadom zvyšnej časti žaloby podľa uvedených ustanovení nepriznal (výrok IV).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Dunajská Streda (§ 355 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).